

Biografistyka Pedagogiczna
Rok 3 (2018) nr 1
ISSN 2543–6112; e-ISSN 2543–7399
DOI: 10.36578/BP.2018.03.20

Ryszard Skrzyniarz

Andrzej Chodubski – biografista

Andrzej Chodubski – Biographer

Biogram

Andrzej Jan Chodubski ur. 1 stycznia 1952 r. w Grabienicach Małych, zm. 6 lipca 2017 r. w Gdańsku – politolog, profesor nauk humanistycznych, profesor zwyczajny Uniwersytetu Gdańskiego, specjalista w zakresie metodologii badań politologicznych, biografista.

W latach 1971–1976 odbył studia historyczne na Uniwersytecie Gdańskim. W 1981 r. obronił dysertację na temat przemian kulturalnych na Kaukazie. Stopniowo poszerzał krąg zainteresowań badawczych i w 1986 r. został doktorem habilitowanym, a w 1993 r. profesorem nadzwyczajna. W 1996 r. uzyskał tytułu profesora nauk humanistycznych.

W dorobku naukowym Profesora znajduje się ponad 1260 publikacji naukowych (w tym 28 monografii, wielu artykułów, studiów, opracowań, recenzji, sprawozdań, biogramów), z których wiele zostało uhonorowanych nagrodami naukowymi. Niezwykle bogaty i oryginalny dorobek naukowy Profesora

* Ryszard Skrzyniarz – dr hab. prof. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, kierownik Katedry Biografistyki Pedagogicznej w Instytucie Pedagogiki, skrzyniarz@kul.pl.

na trwałe został wpisany w annały nie tylko polskiej nauki. W polu jego zainteresowań badawczych znajdowały się: metodologia badań, politologia, globalizm, lokalizm, mniejszości narodowe i zbiorowości polonijne, zjawiska i procesy cywilizacyjne w kontekście przemian społecznych i politycznych. Pracowite życie Profesora nie ograniczało się do stricte naukowych przedsięwzięć – był on członkiem prestiżowych gremiów naukowych m.in. Komitetu Nauk Politycznych PAN, członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych oraz Płockiego Towarzystwa Naukowego; członkiem Instytutu Kultury Słowiańskiej w Londynie, Towarzystwa Chrystusowców w Poznaniu, Towarzystwa Badań Biograficznych „Who is Who” w Wiedniu, American General Benevolent Union (USA), Stowarzyszenia Uniwersytetu III Wieku w Gdańsku oraz członkiem komitetów redakcyjnych i naukowych wielu czasopism naukowych. Profesor był promotorem rozpraw doktorskich i recenzentem przewodów habilitacyjnych i nominacji profesorskich. Ponadto, był cenionym wykładowcą i niezwykle lubianym wychowawcą młodzieży studenckiej, który cieszył się jej zaufaniem i sympatią w środowisku akademickim. W środowisku naukowym propagował dobre obyczaje i niestrudzenie przypominał o standardach godnego postępowania na uczelni ale i poza nią.

Nagrodzony m.in. w 1997 r. medalem Komisji Edukacji Narodowej, w 1998 r. „Sercem dla Serc” – wyróżnienie za rozświetlenie imienia Polski, w 2001 r. Nagrodą Naukową im. Ireny i Franciszka Skowyrów, nagrodami i wyróżnieniami macierzystej uczelni.

Pogrzeb prof. Andrzeja Chodubskiego odbył się w środę, 12 lipca, na cmentarzu Garnizonowym w Gdańsku. Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się w kaplicy cmentarnej o godz. 13:30, a pochówek odbył się o godz. 14.

Wspomnienia

W 2014 r. poznałem prof. Andrzeja Chodubskiego, gdy przybył na naszą konferencję biograficzną do Lublina: II Ogólnopolska Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa „Światopoglądowo-społeczne koncepcje wychowania i edukacji akademickiego Lublina”, która odbyła się 7–8 listopada, organizowaną przez Katedrę Biografistyki Pedagogicznej. Bardzo chętnie przyjeżdżał na nasze konferencje, jako pierwszy nadsyłał referaty, zaś na konferencji nigdy nie czytał, ale stawał przed zgromadzonym gremium i zawsze mówił z pamięci. Jego referaty

były merytoryczne, dokonywał syntezy omawianego zagadnienia, a zarazem cechowały je lekkość i swada. Z wielką przyjemnością się ich słuchało.

Na każde święta przysyłał kartkę z życzeniami. Utrzymywał kontakt ze mną i z zespołem organizującym konferencję. Służył wsparciem i radą. Każda rozmowa *tête-à-tête* czy telefoniczna była dla mnie wielką przyjemnością. Zawsze było wielkiej kultury przywitanie i radość z kontaktu: „Kłaniam się nisko i witam przezacnego kolegę”. Z wielką przyjemnością wspominam kolację z Profesorem i prof. Piotrem Gołdynem, gdy wspominał o swoich podróżach, o pracy akademickiej.

Profesor był członkiem komitetu naukowego konferencji biograficznych organizowanych przez Katedrę Biografistyki Pedagogicznej na KUL, ale także naszego czasopisma „Biografistyka Pedagogiczna” (w dwóch pierwszych numerach). Bardzo się cieszył z założenia przeze mnie takiego czasopisma, wspierał, dodawał otuchy, gdy było ciężko i pytał jak idą postępy najpierw z rejestracją a później w kwestii doboru tekstów czy recenzentów. Dzielił się swoją wiedzą i wspierał kiedy to wsparcie było potrzebne.

Śp. Andrzej Chodubski był biografistą, gdyż w swoim życiu naukowym interesował się biografiami osób często mało znanych czy wręcz zapomnianych. Byli to zazwyczaj Polacy, których los rzuciła poza kraj lub zostali zmuszeni do jego opuszczenia w poszukiwaniu chleba czy przez zaborców. Poszukiwał informacji na ich temat w archiwach i bibliotekach, ukazywał ich biografie w artykułach, aby zachować dla potomnych. Nakreślał ich sylwetki nierzadko tragiczne. Nie bał się biografii trudnych i zakrytych mrokami historii.

Z wielkim smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci Profesora Chodubskiego. Człowieka wielkiego serca, ogromnej życzliwości, wsparcia, po prostu wielkiego uczonego. Dla niego najważniejszy był drugi człowiek, nie patrzył przez pryzmat tego ile ma, jakie pełni funkcje, ale to jakim jest człowiekiem. Jego pogoda ducha, życzliwość i dobre słowo podbudowywały mnie wtedy, gdy borykałem się z trudnościami. Drogi Profesorze Andrzej, niech Dobry Bóg Ojciec przyjmie Cię do swojej wiecznej chały.

